

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13357

гр. София, 04.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
закрито заседание на 04.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

като разгледа дело номер **3079** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. П. Ж., с ЕГН: [ЕГН], чрез процесуален представител адвокат И. Ю., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-005795 от 03.12.2025 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. б) от ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

След изпълнение на указанията за внасяне на държавна такса, Съдът намира, че жалбата е редовна – отговаря на изискванията за съдържание и приложения съгласно чл. 150, ал. 1 и чл. 151 от АПК.

Заедно с жалбата е подадено и искане за възстановяване на срока за обжалване на посочената ЗППАМ и са представени доказателства. Съгласно твърденията в искането срокът за подаване на жалбата е пропуснат поради влошено здравословно състояние, като е представен болничен лист, както и доказателства за съпътстващи прегледи. Заявява се, че жалбоподателя не е могъл да организира защитата си своевременно.

С тези довод се иска от съда да възстанови срока за обжалване на процесната ЗППАМ.

Съдът, като взе предвид наведеното искане от и доказателствата към него, намира за установено следното:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005795 от 03.12.2025 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл. 171, т. 1, б. б) от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Същата е връчена на жалбоподателя на 06.02.2026 г., видно от отбелязването на самата заповед.

Жалбата е изготвена и подадена на 05.03.2026 г. от процесуален представител на жалбоподателя.

Представен е болничен лист, от който се установява, че жалбоподателят за периода от 07.02.2026 г. до 08.03.2026 г. е бил в болничен, поради фрактура на ребро. Представени са и доказателства за прегледи и образна диагностика от спешен кабинет по Хирургия, който са с дата 20.02.2026 г.

При така установеното съдът намира, че искането за възстановяване на срока за обжалване изхожда от надлежна страна, подадено е в срока по чл. 161, ал. 1, изр. второ от АПК, и като такова е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е основателно.

Жалбоподателят не спори, че е пропуснал срока за обжалване на ЗППАМ, изтекъл на 20.02.2026 г., поради което и е подал искане за възстановяване на този срок.

Приложение в този случай намира разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от АПК. Необходима предпоставка за възстановяване на срока за обжалване е наличието на особени непредвидени обстоятелства или на поведение на администрацията, въвело жалбоподателя в заблуждение, съответно довели до пропускане на срока. Жалбоподателят се позовава на първата посочена хипотеза, като твърди, че в срока за обжалване на ЗППАМ е претърпял контузия довела до влошено физическо състояние и не е съумял да организира защитата си.

При преценката на конкретните сочени обстоятелства съдът отчита, че те трябва да бъдат такива, които жалбоподателят не би могъл да предвиди дори и да е положил необходимите усилия и грижа. Става въпрос за обстоятелства, които са извън обичайните и нормално очакваните. Наред с това те трябва да са възникнали внезапно, изненадващо, поради което страната не е в състояние да ги преодолее. Обстоятелствата трябва и да са особени, т. е. да са различни от обикновените, рутинните и да са ѝ попречили да изпълни в срок съответното процесуално действие.

В случаят медицинските документи касаят целия период, в който е следвало да се подаде жалба, като следва да се има предвид и, че началната дата на болничния лист е 07.02.2026 г., когато е започнал да тече и срокът за оспорване на ЗППАМ-а.

След като твърдяното внезапно заболяване, удостоверено с болничен лист, е съществувало в срока за обжалване, е налице особено непредвидено обстоятелство, даващо основание за възстановяване пропуснатия срок.

Страната трябва да има възможност да подаде жалба през всички дни, през които тече срокът за обжалване. Съдържанието на болничния лист като официален документ не е оборено.

При така изложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките на чл. 161, ал. 1 от АПК и срокът за обжалване на ЗППАМ следва да бъде възстановен.

В тази връзка съдът намира, че жалбата е допустима и са налице са предпоставките за насрочване на делото в открито заседание.

По изложените съображения и на основание чл. 161 от АПК и чл. 157, ал. 1, изр. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 66-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ВЪЗСТАНОВЯВА срока за съдебно обжалване на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005795 от 03.12.2025 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 19.05.2026 г. от 09:50 часа.

КОНСТИТУИРА страните по делото, както следва:

Жалбоподател – А. П. Ж., с ЕГН: [ЕГН];

Ответник – полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи;

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя до датата на съдебното заседание да се запознае с административната преписка и да посочи допълнителни доказателства в подкрепа на доводите си.

ПРЕПИС от жалбата да се изпрати на ответника с указание, че съгласно чл. 163, ал. 2 от АПК може да представи писмен отговор и приложи доказателства към него в 14-дневен срок от получаване на настоящото определение.

УКАЗВА на жалбоподателя, че на основание чл. 154, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс във вр. с чл. 144 от АПК, носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения свързани с твърденията му за незаконосъобразност на акта.

УКАЗВА на жалбоподателя, с оглед данните по преписката за издаден талон за изследване, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, да заяви дали се е явил в съответното медицинско заведение и дали е извършено изследване.

УКАЗВА на ответника, че на основание чл. 170, ал. 1 от АПК носи доказателствената тежест за установяване съществуването на фактическите основания, обосновали прилагане на принудителната административна мярка по 171, т. 1, буква б) от ЗДвП, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването на обжалвания акт. Негова е и тежестта да установи материалната и персонална компетентност на издателя на оспорената заповед.

ДА СЕ ВРЪЧАТ преписи от определението на страните, на основание чл. 138, ал. 1 от АПК.

ДА СЕ УВЕДОМИ Софийска градска прокуратура на основание чл. 16, ал. 1, т. 3 от АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: